

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-5 У 3134/14
Дана 01.03.2017.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, мр Николе Китаровића и Мирјане Вулић, чланова већа, са судским саветником Биљаном Стојановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога по пуномоћју које прилаже, заступа Марија Максимовић, адвокат из Крагујевца, Николе Пашића 37, против туженог Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, сада Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, ради поништаја решења број 580-03-3168/2013-11 од 31.01.2014. године, у предмету признавања својства ратног војног инвалида, у нејавној седници већа, одржаној дана 01.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Републике Србије број 580-03-3168/2013-11 од 31.01.2014. године.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Републике Србије да тужиоцу А.А. из ..., плати износ од 16.500,00 динара на име трошкова управног спора у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате.

Образложење

Оспореним решењем, ставом првим диспозитива понавља се поступак окончан решењем Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије број 580-02-00208/2004-11 од 13.04.2004. године, којим се мења решење Секретаријата за социјалну политику и здравство Градске управе града Крагујевца број 04-Д-3830 од 26.02.2004.године, тако што се А.А. из ..., признаје својство ратног војног

инвалида IX групе са 30% инвалидитета трајно, с правом на одговарајући износ инвалиднине почев од 01.03.2004.године; ставом другим, укида се решење Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије број 580-02-00208/2004-11 од 13.04.2004. године, и решава: А.А. из ..., нема својство ратног војног инвалида нити право на личну инвалиднину од дана доношења овог решења.

У тужби поднетој овом суду, тужилац оспорава законитост решења туженог органа наводећи да је имао стечено, односно трајно право на статус ратног војног инвалида IX групе са 30% инвалидитета. Сматра да се трајно или стечено право утврђено у управном поступку, не може касније укидати. Даље наводи да је код њега утврђен поремећај посттравматске генезе ратног типа све од 2004.године, дакле пуних 10 година, а од ове године се стављају ван снаге сви претходни налази надлежних војно лекарских комисија. Истиче да је код њега још 1999. године, утврђено постојање анксиозно депресивног синдрома. Ради се о психичком обољењу које касније доводи до трајне промене личности. У списима предмета је и медицинска документација о редовном јављању тужиоца на лекарске прегледе, што доказује да је тужиочево стање веома лоше. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење. Тражио је трошкове спора са законском затезом каматом рачунатом од дана пресуђења па до коначне исплате у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде и то у износу од 16.500,00 динара на име састава тужбе.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је нашао, да је тужба основана.

Према разлозима образложења оспореног решења, тужени орган је оспорено решење донео након што је стекао могућност да употреби нови доказ, који органу није био поднет и употребљен у ранијем поступку, а који сам и у вези са већ изведеним и употребљеним доказима доводи до друкчијег решења, односно до друкчије утврђеног чињеничног стања у односу на оно које је утврђено у време доношења укинутог решења Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије број 580-02-00208 од 13.04.2004. године. Наиме, Тим Клинике за психијатрију Војномедицинске академије је након психијатријске опсервације и испитивања именованог, у налазу и мишљењу број протокола: 250 од 16.11.2010. године, дао налаз да увидом у документацију и тимски преглед закључено је: не постоји поремећај посттравматске генезе ратног типа. Како је садржина наведеног налаза и мишљења Тима Клинике за психијатрију Војномедицинске академије у Београду, указала на чињенице које нису биле познате приликом одлучивања и доношења решења Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије од 13.04.2004. године, то је тужени, као надлежни орган, по службеној дужности покренуо понављање поступка сходно одредби члана 239. тачка 1., члана 240., члана 245. став 2. и члана 247. став 2. Закона о општем управном поступку, а у

смислу одредбе члана 114. став 1. истог закона, ради заштите јавног интереса, при чему је благовременост рока за понављање поступка утврђена на основу члана 92. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца. У поновљеном поступку, тужени орган је затражио мишљење Лекарске Комисије за преглед лица обухваћених Законом о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, која даје налаз и мишљење органу који решава у другостепеном поступку да, као надлежни орган вештачења из члана 83. закона, да изјашњење о наведеном налазу и мишљењу Тима за психијатрију Војномедицинске академије и да, уколико исти прихвати, преиспита своје раније налазе и мишљења, односно постојање војног инвалидитета код тужиоца по наведеном основу. Комисија је дала свој налаз и мишљење број 545 од 17.12.2013. године, из кога се види да не постоји поремећај посттравматске психозе а што се заснива на налазу и мишљењу Комисије ВМА број 250 од 16.11.2010.године, па су стога стављени ван снаге налази број 578 од 20.07.1999.године, број 400 од 29.02.2000.године, број 397 од 19.03.2002.године, број 245 од 25.02.2003.године, број 400 од 06.04.2004.године и број 450 од 19.03.2001.године.

Одредбом члана 92. став 1. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца ("Службени лист СРЈ", бр. 24/98, 29/98, 25/2000 и "Службени гласник РС", бр. 101/2005, 111/09), прописано је да се поступак за решавање о правима по овом закону, окончан решењем против кога нема редовног правног средства у управном поступку, може обновити по истеку рокова предвиђених за обнову поступка у савезном закону којим се уређује општи управни поступак. Одредбом става 2. истог члана, прописано је да ако је предлог за обнову поступка поднесен у року од 5 година од дана достављања решења странци, у поступку обнове примењују се прописи који су важили у време доношења решења, а ако је предлог поднесен по истеку тог рока примењују се прописи који важе у време подношења предлога за обнову поступка.

Одредбом члана 93. истог закона, прописано је да се решење о правима по овом закону, које је постало коначно у управном поступку, може укинути по праву надзора, ако је њиме повређен закон у корист појединца, а на штету друштвене заједнице и по протеклу рока предвиђеног савезним законом којим се уређује општи управни поступак.

Код оваквог стања ствари, тумачењем цитираних законских одредаба, произлази да је оспорено решење донето у поновљеном поступку, као ванредном правном средству у управном поступку завршеном коначним решењем, при чему је обнова поступка спроведена по одредбама Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, чија је специфичност у томе што се понављање може вршити и по протеклу субјективног, али и објективног рока за понављање поступка од пет година, прописаног одредбама Закона о општем управном поступку. Међутим, за примену овог института морају бити испуњени посебни услови за понављање поступка из члана 239. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку, према коме ће се поступак окончан решењем против кога нема редовног правног средства у поступку (коначно решење) поновити, ако се сазна за нове чињенице или се нађе или стекне могућност да се употребе нови докази који би, сами или у вези са већ изведеним и употребљеним доказима, могли довести до друкчијег

решења да су те чињенице односно докази били изнесени или употребљени у ранијем поступку.

Према правном ставу Управног суда, усвојеном на седници свих судија одржаној дана 27.06.2014. године, налаз и мишљење тима Клинике за психијатрију Војномедицинске академије у Београду, према којем не постоји, нити је постојала болест која може бити основ за признавање својства ратног војног инвалида, не представља нови доказ на основу кога се по службеној дужности може дозволити понављање поступка окончаног правноснажним решењем о признању својства ратног војног инвалида заснованим на оцени, налазу и мишљењу Другостепене лекарске комисије, као надлежног органа вештачења.

Наиме, понављање поступка може се покренути само ако су у време вођења ранијег поступка постојале чињенице за које орган није знао и које странка није без своје кривице била у стању да изнесе, па нису ни узете у обзир приликом утврђивања релевантног чињеничног стања, са циљем да се накнадним изношењем тих чињеница, односно подношењем нових доказа, створи прилика за употпуњавање, односно мењање раније утврђеног чињеничног стања, на подлози чега се може донети и евентуално, различита одлука од оне којом је окончан редовни поступак.

Како из наведеног следи да се решење Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, број 580-02-00208/2004-11 од 13.04.2004. године укида, зато што је тужени у поновном поступку по основу накнадне оцене Тима Клинике за психијатрију ВМА, сачињеног дана 16.11.2010. године, утврдио да код тужиоца не постоји нити је постојала болест која може бити основ за признавање својства ратног војног инвалида, то Управни суд налази да нису били испуњени услови за понављање поступка, јер се обнова поступка може извршити само ако се после доношења коначног и правноснажног решења употребе нови докази, односно утврде нове чињенице. Накнадна оцена Тима Клинике за психијатрију Војномедицинске академије није, наиме, нови доказ из наведеног члана 239. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку, јер су управни органи тај доказ могли да изведу и при ранијој оцени постојања услова за признавање својства ратног војног инвалида тужиоцу, али то нису учинили.

Са изложеног, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку о трошковима спора суд је донео на основу чл. 66., 67. Закона о управним споровима и чл. 153. и 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...55/14) који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је тужиоцу који је успео у спору, признао трошкове спора за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара по Тарифном броју 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/2012) са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате по члану 277. став 1. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“, бр. 29/78,...57/89 и „Службени лист СРЈ“, бр. 31/93,...44/99) као у ставу II диспозитива

пресуде. Трошкове судских такси тужилац није имао, у складу са чланом 5. Закона о судским таксама (“Службени гласник РС” број 28/94....93/12), због чега јој накнада на име ових трошкова није призната.

Предмет није враћен туженом органу на поновни поступак и одлучивање, будући да је суд утврдио да нису ни били испуњени законом прописани услови за покретање понављања поступка окончаног правоснажним решењем Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, број 580-02-00208/2014-11 од 13.04.2004. године.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 01.03.2017.године I-5 У 3134/14

Записничар
Биљана Стојановић,с.р.

Председник већа-судија
Љиљана Петровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП